

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.142/2025/4.
A felperes:	felperes (cím 1)
A felperes képviselője:	képviselő1 (cím 2, eljáró képviselő: képviselő 2 kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (cím 3)
Az alperes képviselője:	képviselő 3 kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (15. sorszámon)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 4.K.700.882/2024/14. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 34.000 (harmincnégyezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. augusztus 1. napjától 2024. július 31. napjáig tartó – perrel érintett – időszakban az alperes hivatásos állományú tagjaként az munkáltató Osztályán vizsgáló beosztásban teljesített szolgálatot. A munkáltatónál Bűnügyi Osztály és Vizsgálati Osztály egyaránt működött. A felperes a peresített időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el nyomozói feladatokat, amelyek ellátásáért a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője a 2024. augusztus 6. napján kelt szám 1.Szü. iktatószámú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete és a védirat

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2021. augusztus 1. napjától 2024. július 31. napjáig terjedő időszakra – 2023. szeptember hó kivételével, összesen 35 többletfeladatellátással érintett hónapra – bruttó 1.352.750 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 100%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes a megbízási díj jogalapját és mértékét vitatva a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.352.750 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (2)-(3) és (5)-(6) bekezdéseire, 102. § (1) bekezdés b) pontjára, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. számú mellékletére, a belügyminisztérium irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015 BM rendelet) 10. § (2) bekezdésére, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 348. § (2)-(4) bekezdéseire, valamint a nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Nyer.) 150. § (1)-(2) bekezdéseire alapította. Rögzítette, hogy a 30/2015. BM rendelet 2. számú melléklete külön beosztásként nevesíti a nyomozói és vizsgálói beosztást. Hangsúlyozta, hogy a törvény szerint a nyomozás felderítési és vizsgálati szakra oszlik. A két beosztás ezért nem azonos, a különbségtételt a jogalkotó a hivatkozott büntetőeljárás szabályokban rögzítette. A vizsgáló és a nyomozó feladatai egymástól alapvetően elkülöníthetők, a felderítés és a vizsgálat során eltérő feladatokat látnak el. A felperes

vizsgáló beosztásba volt kinevezve, azonban a perbeli időszakban átlagosan a napi szolgálatteljesítési ideje 30%-ában a nyomozói feladatokat az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett rendszeresen végezte; ezt tanú 1, tanú 2 és tanú 3 tanúk vallomása és a felperes által készített kimutatás is alátámasztotta. E körben a tényállást a felek sem vitatták. Egy beosztáshoz csak az ahhoz szorosan kapcsolódó munkaköri feladatokat lehet előírnia egyoldalúan a munkáltatónak. A munkakör bővítése, abban a feladatok meghatározása nem eredményezheti azt, hogy a felperes több beosztáshoz tartozó feladatokat lásson el díjazás nélkül. A Kúrai gyakorlata alapján rámutatott, hogy munkaköri feladatok korlátlanul nem bővíthetők, a munkáltatónak egy munkakörön belül van lehetősége meghatározni a munkaköri feladatokat. A feladatok meghatározásának korlátja az adott munkakör, beosztás. A bírói gyakorlatra utalással kiemelte, hogy nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat ellátása okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Ha a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletdíjazásra jogosult. Megállapította, hogy a felperes a vizsgáló beosztásához képest a perbeli időszakban folyamatosan nyomozói feladatot látott el, amely megalapozza a megbízási díjra való jogosultságát.

[4] A Hszt. 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezésére figyelemmel hangsúlyozta, hogy a megbízási díjra való jogosultság konjunktív feltételei a jogszabályváltozást követően is teljesültek: a felperes minden szolgálatát érintően nagy arányban látott el a beosztásába nem tartozó feladatokat, így a többletfeladat ellátása valóban érdemben haladta meg a szolgálati beosztásból eredő feladatellátás kereteit, az nem eseti jellegű, hanem ténylegesen jelentős többletmunkát jelentett számára. Kifejtette, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a megbízási díjra való jogosultságot – rendszeres, a felperes számára jelentős többletmunkát eredményező többletfeladat-ellátás mellett – nem zárja ki, ellenkező értelmezéssel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja kiüresedne.

[5] A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemmel egyezően a rendvédelmi illetményalap 100%-ában határozta meg, értékelve, hogy a felperes a saját munkaköre ellátása mellett rendszeresen, munkaidejének jelentős részét kitevő, munkakörébe nem tartozó feladatokat látott el. E körben tekintettel volt a 50 %-tól 200 %-ig terjedő jogszabályi mértékre is.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésében az alperes – annak tartalma szerint – az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a kereset elutasítását; másodlagosan a megbízási díj mértékének a teljes perbeli időszakban 50%-os mértékre történő leszállítását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 45. §-ában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben és 102. §-ában, a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletében, valamint a 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdésében foglaltakat. Emellett a bíróság tévesen értelmezte a Nyer. 150. § (1) bekezdésében és a Be. 348. §-ában foglaltakat.

[7] Megalapozatlanul következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a büntető eljárás nyomozati/felderítői szakaszában ellátandó feladatok kizárólag nyomozói, míg a vizsgálati szakaszban jelentkező feladatok kizárólag vizsgálói beosztásban lennének elláthatóak. E megkülönböztetésnek nincs jogszabályi alapja, így a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díj jogosultsági feltétele nem áll fenn. Fenntartotta, hogy a két beosztás betöltésének szakmai követelményei azonosak, az alperes szervezeti egységénél kizárólag szakmai és munkaszervezési okok miatt került sor ki két külön szervezeti egység kialakítására, azonban erre az alperest semmilyen jogszabályi rendelkezés nem kötelezte, illet a felperes sem jelölt meg. Bár a 30/2015. BM rendelet meghatározza az alperesnél betölthető munkaköröket, amelyhez tartozó beosztásokat a 2. számú melléklet felsorolja, de ettől függetlenül nem kötelező mindkét beosztás rendszeresítése.

[8] A Hszt. módosítással érintett, 2023. február 1. napját követő időszak kapcsán kifejtette, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és a 71. § (3) bekezdése 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezéseire figyelemmel a felperes igénye ezen időszakra nem megalapozott. E körben a módosult jogszabályhelyeket az elsőfokú bíróság tévesen, egymástól – s különösen a Hszt. 102. §-ától – függetlenül értelmezte. Álláspontja szerint azt, hogy a felperes látott-e el megbízási díjra jogosító többletfeladatot, a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjára tekintettel kell vizsgálni, azonban ennek megfelelő többletfeladat-ellátásra a felperes nem hivatkozott. Ugyanakkor a felperes végzettsége, képzettsége alapján a részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladat nem minősül többletfeladatnak, így a felperes megbízási díj iránti igénye sem lehet alapos.

[9] Az elsőfokú bíróság az összecszerűség körében a Hszt. 71. § (5) bekezdésébe ütközően tett megállapításokat az ítéletében, mert a keresetnek helyt adás esetén is legfeljebb a megbízási díj jogszabályban meghatározott minimum mértéke állapítható meg, amely a rendvédelmi illetményalap 50%-a.

[10] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, másodfokú perköltségigény mellett. Hangsúlyozta a nyomozói és vizsgálói beosztások különbözőségét és elhatárolható jellegét, a felperes beosztását. A Hszt. 102. §-ával kapcsolatban – az ítéltábla korábbi ítéletére hivatkozással – előadta, hogy azt nem lehet akként értelmezni, hogy a hivatásos állomány tagja ellentételezés nélkül köteles minden feladat ellátására, amelyre képzettsége, végzettsége alapján alkalmas. A megbízási díj mértékére vonatkozóan hivatkozott arra, hogy a felperes szolgálatteljesítési idejének jelentős részében és folyamatosan látta el a beosztásához nem tartozó feladatokat, amihez képest a jogszabályi középérték alatt megállapított megbízási díjigény nem aránytalan.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[11] A fellebbezés nem megalapozott.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A felülvizsgálat felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott a Hszt. 45. §, a Hszt. 71. § (2), (4) és (6) bekezdései, valamint a 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdésének megsértésére, azonban ezekkel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek ezekre vonatkozóan nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság az alábbiak szerint értett egyet.

[13] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának értelmezése során kialakult töretlen bírói gyakorlat szerint (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. [K-MJ-2017-1], Mfv.II.10.516/2017/4. [K-MJ-2018-306], Kf.III.45.090/2021/4. [K-KJ-2022-752]) a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak [a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjával összhangban]. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a vizsgálói beosztásához tartozó feladatok mellett más (nyomozói) feladatok elvégzésére utasíthatja [vö. Hszt. 101. § (1) bekezdés a) pontja], nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[14] Irreleváns, hogy az alperes milyen szervezeti egységeket létesít, mert itt annak van jelentősége, hogy a munkáltató csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni; ez a felperes esetében a vizsgáló beosztás volt. Jogkérdés annak megítélése, hogy mely feladatok tartoznak a nyomozói, valamint a vizsgálói beosztás körébe, amely tekintetében az elsőfokú bíróság jogszerűen foglalt állást. A 30/2015. BM rendelet 2. melléklete egymástól külön beosztásként rendszeresítette a nyomozó, illetve a vizsgáló beosztásokat, tehát a nyomozó hatóság feladatainak ellátására nem egyetlen, hanem több beosztást hozott létre. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ezen beosztásokhoz tartozó munkaköri feladatokat jogszabály vagy a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 23. § (4) bekezdés c) pontja alapján kiadott normatív utasítás (ORFK utasítás) nem részletezi, arról a jogalkotó a büntetőeljárás szabályokban gondoskodott. A Be. 348. § (2) bekezdése alapján a nyomozás felderítésből és vizsgálatból áll, melyek alapvető rendeltetését a 348. § (3) és (4) bekezdésekben határozza meg; a Be. LX. Fejezete rögzíti a felderítés, míg LXI. Fejezete a vizsgálat külön eljárási szabályait; a Be. 31. § (2) bekezdése értelmében a nyomozó hatóság az előkészítő eljárás és a felderítés

során önállóan, a vizsgálat során az ügyészség irányításával jár el. A Be. 866. § (1) bekezdés b) pontja alapján kiadott Nyer. a nyomozásra vonatkozó eljárási szabályok között rendelkezik a nyomozás megindítása, elrendelése (70-75. alcímek), a felderítés (76. alcím) és a vizsgálat (78. alcím) szabályairól. A felderítés és a vizsgálat szakaszai közötti elhatárolást a gyanúsított kihallgatás (77. alcím) eljárási cselekménye jelenti; jogszabályi kivételekkel, amennyiben a gyanúsítás közlése [Nyer. 144. § (1) bekezdése] törvényi feltételei megállnak, az ügyészség által irányított vizsgálatot kell lefolytatni [Nyer. 147. § (3) bekezdés, Be. 390. § (1) bekezdés], ennek hiányában a felderítés szabályai szerint folytatódik az eljárás [Nyer. 146. § (3) bekezdés].

[15] Osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját abban is, hogy bár a nyomozás eljárási folyamatában közreműködő nyomozó és vizsgáló munkaköri feladatai között éles határ nem állapítható meg, azonban a vizsgáló és a nyomozó feladatai egymástól alapvetően elhatárolhatók. A felperes munkaköri leírásában rögzített vizsgálati cselekmények lefolytatása a vizsgálói beosztás, míg a nyomozati cselekmények a nyomozói beosztás részét képezhetik. Az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonított jelentőséget annak a körülménynek, hogy a nyomozó hatósági feladatokat ellátó alperesnél a 30/2015. BM rendelet 2. számú melléklete elkülöníti a nyomozó és a vizsgáló beosztást, és helyesen állapította meg, hogy a felperes rendszeresen nyomozói többletfeladatokat látott el.

[16] Az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a 2023. február 1. és 2024. július 31. közötti időszakra az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj a felperest a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem illeti meg. A kereseti kérelem szerinti megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából relevanciával bíró körülmény, hogy a Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítása során a jogalkotó a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogcímet megtartotta, és – „A szolgálati viszony tartalma” elnevezésű X. Fejezetben meghatározott rendelkezésektől elkülönítetten, „A szolgálati viszony módosítása” elnevezésű VIII. Fejezetben – továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy annak megállapítását az újraszabályozott (3) bekezdésben a korábbi szabályokhoz képest szigorúbb feltételekhez kötötte. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az ott megjelölt egyes szolgálati feladatait a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül köteles végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult, mert a bíróságnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3) bekezdését és 102. § (1) bekezdés b) pontját együttesen és egymásra tekintettel kell értelmeznie. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése kiüresedne. Ezért – mint arra az elsőfokú bíróság is helytállóan rámutatott – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja és (3) bekezdése alkalmazásának is teret enged, mert utóbbi rendelkezések – ellenkező kikötés hiányban – elsősorban a hivatásos állomány tagja rendes szolgálatteljesítési idejében [Hszt. 134-137. §-ai] ellátott többletfadataira vonatkoznak. A szolgálatteljesítési időn túli túlszolgálat [Hszt. 139. § (1) bekezdés] ellentételezését külön rendelkezés [Hszt. 140. §] tartalmazza. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra jogosultság 2023. február 1. napjától a (3) bekezdésében meghatározott két többletfeltétel teljesítésével, azaz

nem eseti jellegű és jelentős többletmunka elvégzése esetén állapítható meg. Ehhez képest a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pont második fordulata az ellentételezés megfizetése alól abban az esetben mentesíti a munkáltatót, ha a szolgálati beosztáshoz nem tartozó, a hivatásos állomány tagja végzettségének, képzettségének megfelelő, a szervezeti egység feladatköréhez tartozó feladatellátás a rendes szolgálatteljesítési időn belül eseti jellegű vagy nem jelentős többletmunka. Így az alperes érvelésével szemben a Hszt. 102. § (1) bekezdése nem minden, a rendes szolgálatteljesítési időn belül történő, a hivatásos állomány tagja beosztásához nem tartozó feladatellátás ellentételezése alól mentesít. A másodfokú bíróság utal arra, hogy a jogalkotó a belügyi ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló 2024. évi LXXVII. törvény – Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (3) bekezdését 2025. január 1. napjától hatályon kívül helyező – 87. §-ához fűzött indoklásában maga is rámutatott a 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díj megállapításának fenti feltételeire, és a továbbiakban ezen jogcímet nem kívánta hatályban tartani.

[17] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes rendszeresen, visszatérően – 2023. február 1. napját követően is számára jelentős többletmunkát eredményezve, nem eseti jelleggel – a beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták. Az alperes a jogalap körében tévesen hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának sérelmére: a megbízási díjra való jogosultság elsőfokú ítéletben történt megállapítása – az alperes álláspontjával szemben – az irányadó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésén és alkalmazásán alapult.

[18] Mivel az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint/hó) 100%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit [Hszt. 71. § (5) bekezdés] nem lépte túl; figyelembe vette a többletfeladatok nagy számát, visszatérő, rendszeres jellegét és ellátásuk folyamatosságát. Mindezekre tekintettel alappal állapította meg, hogy a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő keretek között a 100%-os mértékre irányuló kereseti igény a többletfeladatok gyakoriságára, jellegére tekintettel nem tekinthető eltúlzottnak. Ezzel kapcsolatban ellentétes állítást az alperes a fellebbezésében nem fogalmazott meg, azt cáfoló bizonyítékra nem hivatkozott. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság mérlegelését jogszerűtlenné nem tehetette. Az alperes a mérlegelés során figyelembe vett tények fennállását, a mérlegelés okszerűségét sikerrel cáfolni nem tudta, így az összecszerűség körében hivatkozott Hszt. 71. § (5) bekezdése nem sérült.

[19] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[20] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdése, a 82. § (3) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdés a) pontja és (4) bekezdése alapján, a felperes által felszámított összegre figyelemmel állapította meg.

[21] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli. A fellebbezési eljárás illeték összege az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 108.220 forint.

[22] Az Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. január 27.

...

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bíró Péter s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró